

Transfiguració

El benaurat amor no és per a mi,
com no s'ha fet la mel per boca ruda;
el meu amor és nat en el sofrir:
i l'embolcalla el meu terral destí
que és dol i és plant i és fel dins l'hora muda.

En el tombar dels dies ha arribat
el dia que l'amor em porti els aires.
Voldria la més flonja claretat
pels meus sentits, que el món me'ls ha tornat,
en rutes de la mort, pelegrinaires.

Del clos on l'esperit s'alegra en plor
és la dolor qui me n'ha obert les portes;
l'alta dolor que em fa vibrà al seu to
i nasqué en mi ja abans de néixer jo
com una llum endins les ombres mortes.

I sóc colpit, ai las! d'un nou turment
i dins ma queixa cada mot em sagna
com el silenci en l'esgarrinxament
de quan el migparteix, cridant, el vent,
ple d'un murmull llunyà, en la posta magna.

En mans de la dolor ma joventut,
amor jo no escoltava per les vies.
Ara l'amor, nodrit en solitud,
endins de mi prenia la virtut
de compartir-se amb la dolor mos dies.

I de la font que brolla a doble deu
—l'amor i la dolor que em són ventura —
mon esperit, amb set tothora, beu
de l'aigua amarga que rellisca arreu
sota la llum que el meu esguard atura.

I me'n devé una pia translluor
que dins la nit sóc un bocí de dia
surant en mig la desolació
dels meus camins d'angúnia i tenebró
on s'ha mig trabucat la vida mia.

Tinc en el llavi el nou tremolament
d'un mot que es migra dintre un dur cilici:
amor el puny a cada instant, i el vent,
només, podrà tenir-lo a gratcient
sense un alè que mai li fos propici.

Amor, com seguiré ta voluntat
si el meu esguard ha mig cobert la cendra
de tantes hores dins la soledat

i el teu adveniment, junyint mon fat,
ara el segur repòs em ve a prendre?

Vull la serenitat endins de mi,
i per damunt de mi, més que la vida.
Per què la boira creix en mon camí
i enllora el brill del meu etern destí
si de la ruta a fer no en sé la mida?

No fossis tu qui m'obscuris l'instant,
enllà del qual mon ànima ressona,
amor que te m'emportes triomfant
i em deixes erm i desolat davant
l'alta transllum del rostre d'una dona.

Amor que dins l'entranya el dol t'ha dut
i el plant t'ha fet vibrar damunt mes vies
i t'ha enconat amb fel el temps golut!...
Amor que prens la meva joventut
i l'has transfigurada al cim dels dies!...